

Interview Dieter Coppens – juni 2020

Grafisch vormgever en uitgever Dieter Coppens is al jaren actief als tv-maker. Hij werkte mee aan vele producties en trok voor Down the road meerdere keren op reis met zes jongvolwassenen met het downsyndroom. Ook is hij peter van Mei Plasticvrij. Dieter is met andere woorden een geëngageerde en gepassioneerde mens met een duidelijke levensvisie.

We ontmoeten elkaar bij Dieter thuis. Het is prachtig weer en we installeren ons op zijn groene terras voor een heerlijk gesprek over de essentie in zijn leven.

Toen ik jong was en bij mijn moeder in de auto zat, stopte ze voor een lifter. Een eersteklas punker. Een beetje angstig en zeer onwennig trachtte ik de blik van mijn moeder in de achteruitkijkspiegel te vangen. Even keek ze naar me met een blik die me zei: “Wat nu weer? Is dit ook geen mens als een ander? Ga jij nu echt iedereen op zijn uiterlijk beoordelen?” ...

Dit moment staat me nog altijd heel goed bij en heeft mijn leven erg vormgegeven. Nog steeds lift ik graag en heb ik tal van programma's gemaakt al liftend, maar ook het idee om respect te hebben voor iedereen en ons niet door uiterlijke schijn te laten afleiden.

Brengt dit ons naar wat de essentie voor jou is?

Inderdaad. Als ik alles in beschouwing neem, zijn er maar enkele zaken essentieel voor mij.

Kun je deze benoemen?

Zeker. Dit zijn voor mij respect, vrijheid en gezin. Deze drie elementen vormen de kern van mijn leven en mijn handelen.

Dat zijn meteen drie sterke woorden. Maar wat betekenen ze voor jou?

Respect is fundamenteel voor mij. Ik ben niet meer of minder dan een ander persoon of dier. Als ik om mij heen kijk, is onze soort, de zogezegde wijze mens, het minst slimme

dier op deze planeet. Daarom heb ik met plezier aanvaard om ambassadeur te zijn voor 'Mei plasticvrij'. Het is ongelooflijk hoe kortzinnig we bezig zijn en hoe snel we heel ons ecosysteem naar de knoppen helpen. Mensen zeggen mij wel eens dat ik een grote dierenvriend ben, maar het is meer dan dat: voor mij gaat het over het hele ecosysteem, alle schakels die deel uitmaken van dit natuurlijke en dynamische geheel.

Geld domineert onze maatschappij, maar dit is zeer fictief en kortzichtig. De natuur trekt op die manier aan het kortste eindje: er staat namelijk geen waarde op een boom. We zien de natuur ook niet meer. We kunnen niet meer genieten van een zonsopgang of een goudvink die in onze tuin komt eten.

Als ik je in 'Down the road' bezig zie, dan zie ik geen acteerwerk maar een heel natuurlijke Dieter. Heeft dit ook met respect te maken?

Zeker, respect voor al mijn medemensen. Of deze nu blank of zwart zijn. Of gezond zijn of een beperking hebben. Mijn bedoeling met dit programma was aanvankelijk om mensen te laten kennismaken met mensen met een beperking, maar het heeft geleid tot het feit dat vele ogen zijn geopend. Er zijn heel wat drempels weggenomen. Er was angst in de maatschappij om in contact

te gaan met mensen met een beperking en daar is verandering in gekomen. Dat maakt me heel blij.

Zo ben ik eind 2019 met Kevin gaan liften voor De Warmste Week van Rusland naar Vlaanderen en klopten we bij vreemde mensen aan om te overnachten. Ik heb tijdens deze tocht geleerd dat “de meeste mensen deugen”, zoals Rutger Bregman vertelt in zijn boek.

Je lift graag. Heeft dat met vrijheid te maken?

Zeer zeker. Nogmaals, de meeste mensen deugen (lacht), maar we hebben anno 2020 te veel angst voor elkaar. Onze media spelen heel erg met het thema angst en het resultaat is dat we bijna niemand meer vertrouwen. Maar ook de vrijheid om je leven in te delen zoals je wilt, de vrijheid die we ervaren als we met het gezin van berghut naar berghut trekken, de vrijheid om zelf te kiezen wat we belangrijk vinden en ons niet te laten leiden door wat de maatschappij ons opdringt.

Doch steeds in combinatie met respect voor de medemens en de natuur. Ik ben vrij om sneakers te gaan kopen in New York, doch dit zul je me niet snel zien doen.

Vertaalt dit respect en je drang naar vrijheid zich ook in jouw aankoopgedrag?

Dat probeer ik zoveel mogelijk te doen, inderdaad. We kunnen het allemaal met wat minder doen. Hoe meer je hebt, hoe meer zorgen je erbij krijgt. Zo gaan we regel-

matig eens door onze spullen en vragen we ons af of we dat allemaal nog wel nodig hebben.

Wacht even, willen we even de proef op de som nemen? Hoe ziet je garderobe eruit?

Dat valt nogal mee hoor (lacht). Enkele jeansbroeken (lang als het koud is en kort als het warm is), T-shirts en wat truien. Soms is de combinatie niet zo geweldig, maar dat vind ik juist amusant. Het maakt allemaal niet uit. Op andere vlakken is het soms een moeilijker gevecht, we draaien allemaal wel mee in het systeem natuurlijk. We denken dat we gelukkiger worden als we méér hebben. Daarom werken we zo hard en aanvaarden we de ratrace met al zijn gevolgen voor onze gezondheid en die van onze planeet. Bedrijven worden geacht altijd te blijven groeien: is dit niet in volledige contradictie met de natuur? Is er een boom die tot in de hemel groeit?

Neen, wat voor mij meer telt, zijn belevingen, ervaringen. Deze krijgen veel meer prioriteit dan dingen of uiterlijke schijn. Ik hoop van harte dat de corona-crisis dit heeft doen inzien en dat we ons leven toch een klein beetje meer tot de essentie brengen.

Draagt jouw tv-werk hiertoe bij?

Ik hoop dat de mensen het zo ervaren. Ik wil mijn bekendheid gebruiken om een stem te hebben: een stem om de juiste boodschap naar de wereld te brengen. Voor de rest blijf ik gewoon mezelf.

Je noemde ook nog je gezin als fundament bij de start van dit gesprekje.

Het gezin is voor mij super belangrijk omdat dat het nest is waar je je waarden meekrijgt. Ik vertelde je eerder van de punker die werd meegenomen door mijn moeder. Toen ikzelf 25 was en op een lifttocht van 27 000 km vertrok, zei mijn moeder tegen me: "Volg je buikgevoel." Ze gaf me eigenlijk de bevestiging dat ze er vertrouwen in had en dat ze

geloofde dat ik de dingen goed zou aanvoelen. Knap, toch?

Zo hebben we ook samen met mijn ouders en broers een huisje gebouwd in de Ardennen; er werd wel eens gevloekt, maar samen zijn we er toch in geslaagd dit project tot een goed einde te brengen. Dit heeft er zeker toe geleid dat we nu nog steeds een heel warme familie zijn en dat vind ik goud waard.